

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 1T/46/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8316010236
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Varga
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2016:8316010236.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné samosudcom JUDr. Vladimírom Vargom v trestnej veci obžalovaného L. Č., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1,3 písm. b) Trestného zákona, o obžalobe prokurátora Okresnej prokuratúry Humenné sp.zn. 1Pv 611/15/7702 zo dňa 07.03.2016, podľa § 284 ods. 1 Trestného poriadku, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18. júla 2016 v Humennom, takto

rozhodol:

Obžalovaný L. Č., D.. XX.XX.XXXX S. C.,
H. N. Č. XX, P. O.,

uznáva sa za vinného, že

ako povinná osoba aj napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Humenné č. k. 15P/367/2012-18 zo dňa 23.10.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 02.11.2012, zaviazaný prispievať na výživu svojej dcéry D.U. Č., D.. XX.XX.XXXX, H. N. Č. XX, P. O., sumou po 100,00 eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky O.. M. Č., pričom táto povinnosť vyplýva zo zákona o rodine, si túto vyživovaciu povinnosť v Č., P. O. a ani inde úmyselne, riadne a pravidelne neplnil, za obdobie od októbra 2013 do augusta 2014 dlhuje na súdom určenom výživnom k rukám matky O.. M. Č. sumu vo výške 1.100,00 eur a za obdobie od septembra 2014 až doposiaľ k rukám dcéry D. Č., D.. XX.XX.XXXX, H. N. Č.V. XX, P. O. sumu vo výške najmenej 2.300,00 eur, aj napriek tomu, že vzhľadom na svoje možnosti a schopnosti na výživu dieťaťa prispievať mohol a to najmenej v rozsahu sumy rovnajúcej sa najmenej 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa, alebo na nezaopatrené dieťa podľa § 2 písm. c) zákona č. 601/2003 Z. z. o životnom minime, mesačne, čo za uvedené obdobie ku dňu vyhlásenia rozsudku predstavuje sumu (27,13 eur x 34 mesiacov) 922,42 eur,

teda

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného a uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania, po dlhší čas,

čím spáchal

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b) Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona, prihladajúc podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, na § 36 písm. l) Trestného zákona a § 37 písm. m) Trestného zákona, podľa § 46 Trestného zákona, na trest odňatia slobody na 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, súd výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienične odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona, súd určuje skúšobnú dobu na 1 (jeden) rok a 6 (šesť) mesiacov.

o d ť o v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Humennom podal na obžalovaného L. Č. obžalobu pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1,3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že: „ako povinná osoba aj napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Humenné č. k. 15P/367/2012-18 zo dňa 23.10.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 02.11.2012, zaviazaný prispievať na výživu svojej dcéry D. Č.S., D.. XX.XX.XXXX, H. N. Č. XX, P. O., sumou po 100,00 eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky O.. M. Č., si túto vyživovaciu povinnosť S. Č.Y., P. O. a ani inde úmyselne, riadne a pravidelne neplní, kde za obdobie od októbra 2013 do augusta 2014 dlhuje na výživnom k rukám matky O.. M. Č. sumu vo výške 1.100,00 eur a za obdobie od septembra 2014 až doposiaľ k rukám dcéry D. Č., D.. XX.XX.XXXX, H. N. Č. XX, P. O. sumu vo výške najmenej 1.800,00 eur“.

Na hlavnom pojednávaní samosudca vykonal dokazovanie výsluchom obvineného, matky oprávnenej O.. Č., prečítaním výpovede oprávnenej (na výživné) D. Č. a ostatných listinných dôkazov, a to rozsudku Okresného súdu Humenné sp.zn. XXP/XXX/XXXX, F. U. D. Č., potvrdenia o návšteve školy, správ Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Humenné, Sociálnej poisťovne - pob. Humenné, Obce Č. o povesti obžalovaného, odpisu z registra trestov i ilustrácie.

Obžalovaný L. Č. je z prečinu zanedbania povinnej výživy usvedčovaný vlastnou výpoveďou i výpoveďami svedkyň - O.. M. Č., bývalej manželky a matky dcéry D. a samotnou dcérou D. (oprávnenou na výživné).

Z výpovede obvineného na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že je rozvedený a v súčasnosti býva sám S. Č., pretože jeho matka zomrela 18.03.2016. Má len jednu vyživovaciu povinnosť voči D.. V januári roku 2015 utrpel úraz po zrážke vlakom a v marci 2016 sa podrobil operácii. Až do roku 2016 bol samostatne zárobkovo činnou osobou, živnostenské oprávnenie zrušil až v tomto roku aj napriek tomu, že štyri roky riadne nepodnikal. Teraz je práceneschopný, nepoberá žiadne peniaze a nie je mu uhrádzané žiadne nemocenské, pretože o neho nepožiadala. Vybavuje si invalidný dôchodok, v súčasnosti nemá žiadny príjem.

Svedkyňa O.. M. Č. pri výpovedi na hlavnom pojednávaní potvrdila, že doteraz nezaplatil výživné, ktoré je uvádzané v obžalobe a odvtedy dlh narástol. Od podania obžaloby uplynula dlhšia doba a obvinený jej mohol zaplatiť aspoň tisíc eur a nemal robiť prietahy v konaní. S dcérou je občas v kontakte, pretože dcéra ho navštevuje, ale zdržuje sa u neho maximálne pár hodín. Obžalovaného žiadala, aby zaplatil aspoň internát, ale ani to neurobil. Od dcéry vie, že otec jej sporadicky dal pri osobnom stretnutí menšie sumy - od päť do dvadsať eur.

Podľa výpovede poškodenej D. Č. v prípravnom konaní dňa 17.08.2014 dovŕšila 18 rokov, a je študentkou 4. ročníka Z. A. Š. S. G.. Trvalý pobyt má S. Č., ale býva s matkou na ulici G.. D. S. O.. Otca navštevuje a občas jej dá nejaké peniaze, keď má sviatok. Ona je cez týždeň v škole, domov chodí cez víkendy a len z počutia od matky vie, že otec neplatí výživné a že nedoplatok od augusta 2014 doteraz je vo výške 1 600,- eur. Nevie, či otec je niekde zamestnaný.

Podľa rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. XXP/XXX/XXXX zo dňa 23.10.2012 bol zmenený pôvodný rozsudok OS Humenné sp. zn. XC/XX/XXXX z 29.03.2011 tak, že súd zvýšil výživné pre mal. D. Č. zo sumy 50,- eur na sumu 100,-eur mesačne, a to od právoplatnosti rozsudku, ktorá nastala dňa 02.11.2012, a to k rukám matky.

Skutočnosť, že obžalovaný je otcom D. Č., je zrejmá z jej rodného listu na čl. 28 trestného spisu.

Zo správ Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Stropkov, pracovisko Medzilaborce, vyplýva, že L. Č. od 01.09.2013 nebol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, nebol poberateľom dávky sociálnej pomoci ani dávky v hmotnej núdzi a nebolo za neho vyplácané náhradné výživné.

Podľa zaslanej správy Sociálnej poisťovne pob. Humenné obvinený nebol poberateľom dávok v nezamestnanosti, ani nemocenských či dôchodkových dávok.

Potvrdením o štúdiu zo 07.09.2015 bolo preukázané, že D. Č. je študentkou 4. ročníka na Katolíckej strednej pedagogickej škole sv. Cyrila a Metoda v Košiciach.

Vykonané dokazovanie súd takto hodnotí:

Konanie obžalovaného uvedené skutkovej vete výroku o vine tohto rozsudku, súd posúdil ako konanie, ktorým obžalovaný najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného, pričom súd konštatoval, že obžalovaný spáchal trestný čin uvedený v § 207 odsek 1 TZ, závažnejším spôsobom - po dlhší čas.

Pokiaľ páchatel' neplní, čo aj z nedbanlivosti, svoju zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného po dobu dlhšiu ako dvanásť mesiacov, spravidla prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona alebo § 207 ods. 2 Trestného zákona pácha závažnejším spôsobom konania v dôsledku jeho páchania po dlhší čas, čím sa dopúšťa prečinu zanedbania povinnej výživy aj podľa § 207 ods. 3 písm. b) Trestného zákona s použitím § 138 písm. b) Trestného zákona. (rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 1To/99/2011 zo dňa 13. decembra 2011)

Objektom tohto trestného činu je nárok na výživu, plynúci z § 62 a nasl. zákona o rodine č. 36/2005 Z. z. (ZoR).

Súd nie je pri posudzovaní trestnej zodpovednosti páchatel'a za neplnenie zákonnej povinnosti vyživovať alebo zaopatrovať iného v zmysle § 207 TZ o trestnom čine zanedbania povinnej výživy viazané rozhodnutím, v ktorom súd v občianskoprávnom konaní stanovil túto povinnosť a výšku výživného. Tieto otázky je súd oprávnený riešiť v rámci posudzovania predbežných otázok v zmysle § 7 ods. 1 TP. Súd je však pritom povinný rešpektovať všetky zákonné hľadiská rozhodnuté pre stanovenie výšky výživného v zmysle § 62 a nasl. ZoR.

Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom je upravená v prvom oddiele, prvej hlavy, tretej časti zákona č. 36/2005 Z.z., o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov, takto:

§ 62

(1) Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

(2) Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

(3) Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.13)

(4) Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

(5) Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

(6) Ak je maloleté dieťa zverené do striedavej osobnej starostlivosti rodičov, súd pri určení výživného prihliadne na dĺžku striedavej osobnej starostlivosti každého rodiča alebo súd môže rozhodnúť aj tak, že počas trvania striedavej osobnej starostlivosti rodičov výživné neurčuje.

§ 63

(1) Rodič, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, je povinný preukázať ich súdu, predložiť podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a umožniť súdu sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu zistenie aj ďalších skutočností potrebných

na rozhodnutie. Ak si rodič nesplní túto povinnosť, predpokladá sa, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje dvadsaťnásobok sumy životného minima.14)

(2) U rodiča, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, súd neberie do úvahy výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť alebo ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť v takom rozsahu v súvislosti s touto činnosťou, a možnosti a schopnosti povinného posudzuje podľa predpokladaného príjmu, aký by povinný dosiahol, ak by tieto výdavky nerealizoval.

(3) Ak to majetkové pomery povinného rodiča dovoľujú, za odôvodnené potreby dieťaťa možno považovať aj tvorbu úspor. V takom prípade súd uvedie pri určení výživného sumu výživného, ktorá je určená na tvorbu úspor, a uloží povinnému rodičovi, aby túto sumu poukazoval na osobitný účet maloletého dieťaťa, ktorý v prospech neho zriadi rodič, ktorému bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Na nakladanie s prostriedkami na účte maloletého dieťaťa je potrebný súhlas súdu.

§ 64

Ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa, súd môže rozhodnúť o povinnosti zložiť peňažnú sumu na výživné, ktoré sa stane splatné až v budúcnosti, na osobitný účet zriadený v prospech maloletého dieťaťa rodičom, ktorý ho má v osobnej starostlivosti. V rozhodnutí uvedie spôsob, akým sa z tohto účtu zabezpečí v prospech maloletého dieťaťa pravidelné mesačné poukazovanie určených súm na výživné.

§ 65

(1) Ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

(2) Súd postupuje rovnako aj v prípade, ak rodičia spolu žijú, ale jeden z nich svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu dobrovoľne neplní.

(3) Výživné plnoletých detí upraví súd len na návrh

Legislatívna poznámka č. 13 odkazuje na § 2 písm. c) zákona č. 601/2003 Z. z. o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 372/2004 Z. z., podľa ktorého, za životné minimum fyzickej osoby alebo fyzických osôb, ktorých príjmy sa posudzujú podľa § 3 spoločne, sa považuje suma alebo úhrn súm 90, 42 eura mesačne, ak ide

1. o zaopatrené nepľnoleté dieťa,
2. o nezaopatrené dieťa.2)

Legislatívna poznámka č. 2 odkazuje na § 3 zákona č. 600/2003 Z. z. o prídavku na dieťa a o zmene a doplnení zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení, podľa ktorého je nezaopatrené dieťa definované takto:

§ 3

Nezaopatrené dieťa

(1) Nezaopatrené dieťa podľa tohto zákona je dieťa do skončenia povinnej školskej dochádzky, 3) najdlhšie do dovŕšenia 25 rokov veku, ak

- a) sa sústavne pripravuje na povolanie štúdiom alebo
- b) sa nemôže sústavne pripravovať na povolanie štúdiom, alebo vykonávať zárobkovú činnosť pre chorobu alebo úraz.

(2) Nezaopatrené dieťa podľa tohto zákona je aj dieťa, ktoré

- a) po skončení povinnej školskej dochádzky sa zúčastňuje dennou formou kurzu na získanie základného vzdelania, 3a) okrem kurzu organizovaného podľa osobitného predpisu, 3b) najdlhšie do skončenia školského roku, v ktorom dieťa dovŕšilo 18 rokov veku, alebo
- b) je neschopné sa sústavne pripravovať na povolanie alebo vykonávať zárobkovú činnosť pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav, najdlhšie do dovŕšenia plnoletosti.

(3) Nezaopatrené dieťa podľa tohto zákona nie je dieťa,

- a) ktorému vznikol nárok na invalidný dôchodok alebo poberá sociálny dôchodok,
- b) ktorého štúdiom na vysokej škole podľa študijného programu presahuje štandardnú dĺžku4) alebo
- c) ktoré získalo vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa.5)

(4) Zárobková činnosť podľa tohto zákona je činnosť, ktorá zakladá nárok na príjem zdaňovaný podľa osobitného predpisu.6)

Za sústavnú prípravu dieťaťa na povolanie sa podľa § 4 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení považuje:

§ 4

Sústavná príprava dieťaťa na povolanie

- (1) Sústavná príprava dieťaťa na povolanie podľa tohto zákona je štúdium
- a) na strednej škole okrem štúdia popri zamestnaní, kombinovaného štúdia a štúdia jednotlivých vyučovacích predmetov,
 - b) na vysokej škole okrem externého štúdia.
- (2) Sústavná príprava dieťaťa na povolanie podľa tohto zákona nie je príprava profesionálneho vojaka v prípravnej štátnej službe na výkon dočasnej štátnej služby podľa osobitného predpisu, príprava policajta v prípravnej štátnej službe na výkon stálej štátnej služby podľa osobitného predpisu, 9a) príprava colníka v prípravnej štátnej službe na výkon stálej štátnej služby podľa osobitného predpisu a príprava príslušníka Hasičského a záchranného zboru v prípravnej štátnej službe na výkon stálej štátnej služby podľa osobitného predpisu.
- (3) Sústavná príprava dieťaťa na povolanie podľa odseku 1 písm. a) sa začína najskôr od začiatku školského roka prvého ročníka strednej školy. Sústavná príprava dieťaťa na povolanie podľa odseku 1 písm. b) sa študentovi vysokej školy začína odo dňa zápisu na vysokoškolské štúdium prvého stupňa alebo na vysokoškolské štúdium druhého stupňa a trvá do skončenia štúdia.
- (4) Sústavná príprava dieťaťa na povolanie podľa tohto zákona je aj obdobie
- a) bezprostredne nadväzujúce na skončenie štúdia na strednej škole, najdlhšie do konca školského roka, v ktorom dieťa skončilo štúdium na strednej škole,
 - b) od konca školského roka, v ktorom dieťa skončilo štúdium na strednej škole, do zápisu na vysokú školu vykonaného najneskôr v októbri bežného roka, v ktorom dieťa skončilo štúdium na strednej škole,
 - c) po skončení posledného ročníka strednej školy do vykonania skúšky podľa osobitného predpisu, najdlhšie do konca školského roka, v ktorom malo byť štúdium skončené,
 - d) po skončení vysokoškolského štúdia prvého stupňa, ktoré podľa študijného programu nepresiahlo štandardnú dĺžku, do zápisu na vysokoškolské štúdium druhého stupňa vykonaného najneskôr v októbri bežného roka, v ktorom dieťa skončilo vysokoškolské štúdium prvého stupňa.
- (5) Sústavná príprava dieťaťa na povolanie podľa tohto zákona je aj
- a) iné štúdium alebo výučba, ak sú svojím rozsahom a úrovňou podľa rozhodnutia Ministerstva školstva Slovenskej republiky postavené na úroveň štúdia na školách uvedených v odseku 1,
 - b) opakované ročníky štúdia.
- (6) Sústavná príprava dieťaťa na povolanie podľa tohto zákona nie je obdobie
- a) uvedené v odseku 4 písm. a) alebo jeho časť, ak dieťa v tomto období vykonáva zárobkovú činnosť s výnimkou dohody o brigádnickej práci študentov, dohody o vykonaní práce alebo ak dieťa bolo zaradené do evidencie nezamestnaných občanov hľadajúcich zamestnanie,
 - b) v ktorom sa štúdium prerušilo.

K obhajobe obžalovaného súd uvádza, že žiadnym spôsobom nepreukázal - ba ani nezdôvodnil - prečo nepožiadal o nemocenské, či iné dávky, ktoré by mu podľa zákona prináležali. Rovnako nevyvetlil, prečo posledné štyri roky riadne nepodnikal a prečo napriek tomu nezrušil živnostenské oprávnenie a nepožiadal o pomoc v nezamestnanosti.

Je potrebné vyhodnotiť všetky potrebné hľadiská vrátane toho, či sa obvinený bez dôležitého dôvodu nevzdal výhodnejšieho zamestnania alebo nejakého majetkového prospechu. Páchateľ sa trestnej zodpovednosti nemôže zbaviť len tvrdením, že je nezamestnaný, prípadne že mu jeho podnikateľská činnosť dočasne neprináša zisky v takom rozsahu, z akého sa vychádzalo pri určení výšky jeho vyživovacej povinnosti, ktorú neplní.

V rámci rozhodovania o trestnom čine zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona, musí súd (z vykonaných dôkazov, ktoré navrhli procesné strany) skúmať, v akej výške by obvinený bol schopný vyživovaciu povinnosť plniť.

Súd po vykonanom dokazovaní posúdil predbežnú otázku schopnosti platiť výživné tak, že uznal obžalovaného za vinného, že riadne a pravidelne neplnil vyživovaciu povinnosť, za obdobie od októbra 2013 do augusta 2014 aj napriek tomu, že vzhľadom na svoje možnosti a schopnosti na výživu dieťaťa prispievať mohol a to najmenej v rozsahu sumy rovnajúcej sa najmenej 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa, alebo na nezaopatrené dieťa podľa § 2 písm. c) zákona č. 601/2003 Z. z. o životnom minime, mesačne, čo za uvedené obdobie ku dňu vyhlásenia rozsudku predstavuje sumu (27,13 eur x 34 mesiacov) 922,42 eur - zo skutkovej vety výroku o vine je zrejmé, že súd uznal obžalovaného vinným pre iba neplnenie minimálnej výšky výživného stanovenej v ustanovení § 62 ods. 3 ZoR, podľa ktorého každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je

povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 3 písm. c) Trestného zákona, je prečinom, za ktorý Trestný zákon v osobitnej časti umožňuje súdu uložiť trest odňatia slobody na jeden až päť rokov.

Pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností súd poukazuje na to, že obžalovaný sa k trestnému činu priznal a oľutoval ho (§ 36 písm. l/ Trestného zákona), a bol už za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. m/ Trestného zákona), preto súd nepristúpil k úprave zákonom stanovenej trestnej sadzby spôsobom uvedeným v § 38 ods. 3, resp. ods. 4 TZ.

Pri ukladaní trestu súd prihliadal na kritéria uvedené v základných zásadách ukladania trestov (§ 34 TZ) najmä v ustanovení odseku 3, podľa ktorého trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby a v ustanovení odseku 4, podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Hodnotiac osobu obžalovaného nedá sa nespomenúť jeho odsúdenie Okresným súdom Humenné pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona (3T 35/2012) spáchaný voči tej istej osobe.

Každý prípad je súd povinný skúmať a posudzovať individuálne s ohľadom najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa správy o povesti vypracovanej P. Č. obžalovaný je rozvedený, má dve deti, pričom syn žije a pracuje v zahraničí a dcéra žije s matkou v O.. Doposiaľ nebolo jeho správanie prejednávané komisiou verejného poriadku.

Podľa odpisu registra trestov sa obžalovaný do stretu so zákonom dostal štvrtýkrát, pričom naposledy to bolo v roku 2012 tiež pre prečin zanedbania povinnej výživy, kedy bol odsúdený k podmienenému trestu odňatia slobody, počas skúšobnej doby sa osvedčil a splnil aj povinnosť zaplatiť zameškané výživné; osvedčil sa a hľadá sa na neho, akoby nebol odsúdený.

Súd pri ukladaní trestu zobral do úvahy skutočnosť, že aj keď súdený prečin bol spáchaný závažnejším spôsobom konania, pretože obvinený si vyživovaciu povinnosť neplnil po dlhší čas.

S ohľadom na charakter trestnej činnosti, jej závažnosť a osobu obžalovaného súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody na jeden rok, teda pri dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, pričom výkon uloženého trestu podmiennečne odložil a určil obvinenému skúšobnú dobu na jeden rok a šesť mesiacov. Takýto trest je pre obžalovaného dostatočný, primeraný a v neposlednom rade korešpondujúci so záujmom spoločnosti na jej ochrane a prevýchove páchatel'a trestného činu. Na nápravu obvineného nie je podľa názoru súdu nevyhnutný nepodmienený trest odňatia slobody.

Primárnym záujmom spoločnosti je záujem na plnení vyživovacej povinnosti osôb, ktorým zákon o rodine č. 36/2005 Z. z. túto vyživovaciu povinnosť ukladá - až sekundárnym je trestnoprávny postih osoby neplniacej si túto zákonnú povinnosť.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku na Okresný súd Humenné. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takej osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe a poškodený môže odvolanie podať

pre nesprávnosť výroku o náhrade škody. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že takýto výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní ktoré predchádzalo rozsudku ak toto porušenie mohlo spôsobiť že je výrok nesprávny, alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.